

KUS !

EEN REIS
DOOR DE WERELD
VAN EIGENTIJDSE LIEDEREN
GECOMPONEERD DOOR LIMBURSGE COMPONISTEN

DE STICHTING LIMBURGSE COMPOSITEN DANKT

ELISABETH STROUVEN STICHTING
MAASTRICHT

HET HUIS VOOR DE KUNSTEN
ROERMOND

**HUIS VOOR
DE KUNSTEN
LIMBURG**

provincie limburg

LIMBURGCULTUUR
ONDERSTREEPT

LEIJSER EN HERMANS
MAASTRICHT

BOEKHANDEL DOMINICANEN
MAASTRICHT en STICHTING DE KOPERMOLEN,
VAALS

VOOR DE ONDERSTEUNING VAN DIT PROJECT

VOORWOORD
Ton Verhiel, voorzitter SLC

Een bijzonder project, met bijzondere muziek, met bijzondere musici, op
bijzondere locaties.

Een bijzonder project:

Na “Muziek voor carillons”, de “Wahlwiller Passie” en “Klinkend Changement” is dit het vierde grote project “nieuwe stijl” van de Stichting Limburgse Componisten in de afgelopen zes jaar. “Nieuwe stijl” omdat sinds het carillonproject niet een enkele componist centraal staat, maar alle aangesloten van de stichting de mogelijkheid geboden wordt om een bijdrage te leveren.

Uitgangspunt voor dit project is het klassieke lied, zoals dat genre, waar in de historie met name de romantische componisten in uitblonden, door nog levende, allen een relatie met Limburg hebbende componisten beoefend wordt.

Bijzondere muziek:

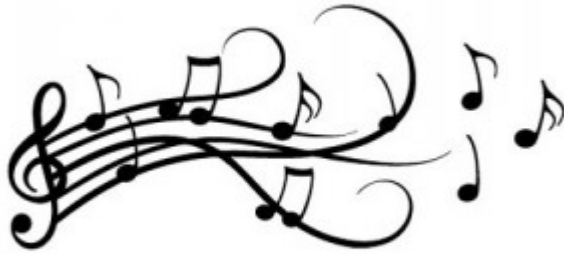
Dit heeft geleid tot een gevarieerd, afwisselend maar ook eigenwijs programma van eigentijdse liederen voor diverse zangstemmen, waaraan fluit en saxofoon een extra dimensie geven en waarin de begeleiders ook als solist in eigen werk voor het voetlicht treden.

Bijzondere musici:

Wat rest ons als Stichting Limburgse Componisten dan immens trots te zijn op de “cast” van dit project. De meesten van Limburgs origine, hebben zij nationaal en internationaal hun sporen verdiend. Dank zij de stimulans van hun coach Gemma Visser geven Fenna Ograjensek, Klarijn Verkaart, Falco van Loon, Marcel van Dieren en Rob Meijers aangevuld met Helen Hendriks, Arno Dieteren, Robert Weirauch en Ton Verhiel muzikale vorm aan dit project.

Bijzondere locaties:

Waar is het beter musiceren dan in de fraaie boekhandel Dominicanen in Maastricht en de akoestisch zo mooi klinkende Kopermolen in Vaals. Als bestuur zijn wij verheugd dat ons project door deze fantastische Limburgse locaties een nog sterkere uitstraling krijgt.

INLEIDING

Margriet Ehlen en André Stolwijk

Het meest karakteristieke van het Limburgse lied is, dat het niet Limburgs is. Zo stammen de teksten van de liederen in dit project van dichters uit de hele wereld. Ook het klankidroom vertoont een breed spectrum van inspiratie, van 12-toons tot neo-tonaliteit en alles wat zich hier tussen bevindt.

Limburgs is wél, dat alle toondichters van dit project lid zijn van de Stichting Limburgse Componisten, die in Limburg wonende en/of werkende componisten probeert bijeen te brengen en hun werk onder een groter publiek bekendheid wil geven.

Het komponeren van liederen heeft in de geschiedenis van de westerse kunstmuziek een lange traditie. Tekst en muziek hebben elkaar al eeuwenlang beïnvloed, van op losse lettergrepen gebaseerde vaak slechts uit twee of drie tonen bestaande en met ostinate ritmes onderbouwde “oorlogsmuziek” bij primitieve stammen, via eenvoudige wiegenliedjes tot gecompliceerde structuren.

Elke componist zet op eigen wijze de tekst in een nieuw licht. Daarin verschuiven accenten in de betekenis, komen er soms andere, maar meestal heviger emoties bovendrijven.

De componist heeft keuze uit een reeks van mogelijkheden:

- de tekst geeft structuur aan de muziek
- muziek duidt de tekst
- het onuitgesproken innerlijk, de laag onder de tekst, klinkt in de muziek
- er wordt bewust aangestuurd op tegenspraak

Dit hele scala van mogelijkheden is terug te vinden in de hier klinkende liederenschat

KUS !

UITVOERENDEN

FENNA OGRAJENSEK, sopraan

Fenna Ograjensek, sopraan, is een veelgevraagd én veelzijdig zangeres. Ze voelt zich als een vis in het water in opera- en concertrepertoire, maar zet ook graag haar tanden in kamermuziek en nieuwe composities van hedendaagse componisten.

Fenna Ograjensek studeerde eerst klassieke zang en opera aan het Maastrichts Conservatorium bij Yvonne Schiffelers en vervolgde haar studie aan The Juilliard School in New York bij Edith Bers waar ze haar graduate diploma behaalde. Momenteel wordt Fenna gecoacht door Gemma Visser. Tijdens haar studie volgde Fenna masterclasses bij Leontyn Price, Rudolf Piernay, Malcom Martineau, Thomas Hampson en Marilyn Horne.

Fenna was twee jaar verbonden aan de Florida Grand Opera in Miami waar zij als Young Artist verschillende rollen vertolkte. Tegenwoordig werkt zij als freelance zangeres. Zo werkte zij samen met Opera Zuid, Central City Opera, Opera Omaha, New Jersey Opera Theater, Zomeropera Alden Biesen, Holland Opera, Opera Spanga en het Théâtre du Capitole in Toulouse. Haar concerten brachten haar reeds naar de grote concertpodia van de wereld (Carnegie Hall New York, Berliner Philharmonie en Concertgebouw Amsterdam)

KLARIJN VERKAART, mezzosopraan

Mezzo sopraan Klarijn Verkaart is afkomstig uit Ubachsberg. Na haar studie Nederlandse Taal en Cultuur aan de Vrije Universiteit te Amsterdam startte zij haar opleiding klassieke zang aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag, waar zij studeerde bij Sasja Hunnago. Zij nam deel aan de Opera basisklas van de Dutch National Opera Academy en deed mee aan verschillende producties. Tijdens haar opleiding zong Klarijn de rol van 'Componist' in *Ariadne auf Naxos* van Strauss in een project o.l.v. Kenneth Montgomery. Ook vertolkte zij de rol van 'The mother' in *Mavra* van Stravinsky, een productie van de DNOA met het Residentie Orkest o.l.v. Lucas Vis en Asko Schoenberg o.l.v. Etienne Siebens. Zij nam deel aan de Rotterdamse Operadagen en aan de productie *Orfeo ed Euridice* van Gluck in en op de vijver van Paleis Soestdijk.

Klarijn volgde masterclasses bij Jard van Nes, Nelly Miricioiu, Roberta Alexander, Albert Bonnema, Malcolm Martineau en bij De Nationale Opera. Op het moment wordt zij gecoacht door Gemma Visser. Klarijn treedt regelmatig op als soliste en met verschillende ensembles. Zij soleerde o.a. in cantates van Bach, missen van Schubert, Haydn en Mozart, het *Gloria* van Vivaldi, de *Elias* van Mendelssohn, het *Requiem* van Mozart en Heinichen, het *Oratorio de Noël* van Saint-Saëns, de *Misa Buenos Aires* van Palmeri, *The Armed Man: A Mass for Peace* van Karl Jenkins in het World Forum Theater en *The Jerusalem Passion* van Murray Wylie in De Doelen. Zij geeft regelmatig liedrecitals met Cynthia Liem (piano) en Mirjam Klein (altviool). Klarijn maakt deel uit van het freelance koor van De Nationale Opera.

MARCEL VAN DIEREN, bariton

De bariton Marcel van Dieren studeerde zang aan het conservatorium van Tilburg bij Frans Fiselier en werd daarna ondermeer gecoacht door de Limburgse alt Gemma Visser. Marcel zong vele rollen in zowel opera's als operettes en musicals. Zijn operadebuut maakte hij bij Opera Zuid in de opera De Speler van Prokofjev. Daarna zong hij bij zeer diverse gezelschappen als De Nederlandse Opera, Opera Spanga, het Stadttheater Hagen (D), Joop van den Ende Theaterproducties, het Productiehuis Jeugdconcerten van het Concertgebouw, Opera Nijetrijne en Opera Trionfo. Tot zijn grootste successen op het operapodium behoren rollen als Germont (La Traviata), Escamillo (Carmen), Sharpless (Madama Butterfly) en Don Magnifico (La Cenerentola). Naast zijn operawerkzaamheden is Marcel actief als zanger van oratorium, lied en ander concertrepertoire. Ook is hij werkzaam als zangpedagoog.

FALCO VAN LOON, tenor

Tenor Falco van Loon werd geboren in 1976 en begon al vroeg met zingen. Zijn eerste zanglessen volgde hij bij Margriet Hoek en vanaf 2001 studeerde hij aan de conservatoria van Enschede en Arnhem. Daar ontwikkelde hij zich in klassieke solozang en ensemblezang onder toezicht van Annette Kleine, Harry van Berne en Lodewijk Meeuwssen. Deze opleiding rondde hij in 2007 af. Daarna studeerde hij nog een jaar aan de Messiaen Academie en volgde hij lessen bij Meinard Kraak. Hij volgde masterclasses bij onder andere Marien van Nieukerken, Breda Zakotnik, Pierre Mak, David Wilson-Johnson en Bernard Loonen. Momenteel wordt

hij gecoacht door Gemma Visser en Frans Fiselier. Falco is in korte tijd uitgegroeid tot een veelgevraagd solist. Hij heeft reeds vele concerten gegeven met muziek uit diverse stijlen door de eeuwen heen. Hij oogste veel succes in de rol van Evangelist in de Matthäus Passion, in het Weihnachtsoratorium en diverse andere cantates van J.S. Bach. Ook zong Falco in het Requiem van Mozart, de Elias van Mendelssohn, het Stabat Mater van Haydn en Schubert, de Petite Messe Solennelle van G. Rossini en andere grote werken.

Veel waardering kreeg hij voor zijn vertolkingen in de liedkunst en ander concertrepertoire, waaronder de Serenade en de Nicolas Cantate van B. Britten.

Sinds 2008 heeft Falco parttime een vaste aanstelling bij het Groot Omroep Koor. Daarnaast zingt hij regelmatig bij verschillende professionele ensembles zoals het Nederlands Kamerkoor, The Amsterdam Baroque Choir onder leiding van Ton Koopman, Ensemble Le Nuove Musiche.

ROB MEIJERS, countertenor

De Nederlandse countertenor Rob Meijers begon als jongenssopraan in het Jeugdkoor Cantarella o.l.v. H. Spronken. Aanvankelijk studeerde hij als bariton bij Frans Kokkelmans aan het conservatorium te Maastricht. Deze studie sloot hij in 2001 succesvol af. In de voortgezette opleiding Solozang/Opera studeerde hij verder bij Mya Besselink. Onder haar leiding specialiseerde hij zich als countertenor. Hij slaagde met onderscheiding voor de Master Solozang en werd door een

gerenommeerde jury verkozen tot winnaar van de Music Award Maastricht

2005 (Rotary Maastricht). In hetzelfde jaar sloot hij zijn studie opera cum laude af. In april 2006 maakte Rob zijn operadebuut als Halimacus in de opera Croesus van R.Keiser (Hessisches Staatstheater Wiesbaden.). Rob volgde masterclasses bij o.a. Andreas Scholl, Jos van Veldhoven en Ton Koopman. Ook behoorde hij in 2008 op het Internationaal Vocalisten Concours (IVC) te 's-Hertogenbosch tot de laureaten van de wedstrijd.

Als solist is Rob regelmatig te horen in belangrijke oratoria uit de muziekgeschiedenis. Hij concerteerde in het Concertgebouw, Amsterdam en soleerde in de Municipal House-Smetana Hall te Praag. Daarnaast geeft hij door het hele land concerten met de ensembles Castradivi en Vocal Chord.

HELEN HENDRIKS, fluit

Helen Hendriks (1964), geboren te Sittard, kreeg haar muzikale vooropleiding bij de plaatselijke vereniging Harmonie St. Joseph in Sittard. Aansluitend volgde zij enkele jaren privé-les bij Pamela Holleman. Zij studeerde aan het conservatorium van Maastricht bij Michel Lefebvre. Vanaf 1986 is zij werkzaam als dwarsfluitdocent aan diverse muziekscholen en tevens actief als kamermusicus, remplaçant bij diverse orkesten en studiomuzikant.

Sinds augustus 2005 is Helen afdelingshoofd bij Artamuse, het Centrum voor Muziek en Dans, in Sittard-Geleen. Na een periode van ruim 20 jaar intensief doceren gaat Helen zich weer meer toeleggen op het zelf musiceren. Zij speelt in het Endeavour Trio (fluit, klarinet, piano), het

harptrio “La corde Coloré” en het Ensemble Zuiderwind.

Daarnaast heeft zij een liefde voor de Nederlandse taal en verschijnen in 2015 vier Haiku's van haar hand op een kantelkalender in België.

ARNO DIETEREN, piano

Arno Dieteren studeerde hobo, piano en orkestdirectie aan het Maastrichts Conservatorium. In de jaren na zijn studie leidde hij het Ensemble Contraint, waarmee hij talloze uitvoeringen gaf van 20e eeuwse muziek, nieuwe werken en waarmee hij zich op het vlak van het muziektheater begaf. Sinds 1996 is hij voornamelijk als componist, uitvoerend musicus en docent werkzaam.

ROBERT H.G. WEIRAUCH, piano

studeerde aanvankelijk werktuigbouwkunde aan de RWTH Aachen, maar wisselde in 1993 naar hoofdvak piano (bij Tonie Ehlen) aan het Maastrichts Conservatorium. In 1995 kwam daar nog als tweede hoofdvak Compositie (bij John Slangen) bij. Beide studies werden in 2000 afgesloten.

Als pianist houdt hij zich vooral bezig met (moderne) kamermuziek, o.m. met het Simurg Ensemble en Quatuor Attaque, een piano/slagwerk kwartet. Daarnaast is hij sinds 2006 als repetitor aan het Maastrichts Conservatorium verbonden en vormt hij liedduo's met mezzosopraan Regula Boeninger en de sopranen Claudia Couwenbergh en Anna Emelyanova. Ook is hij regelmatig als opera-repetitor werkzaam.

Hij componeerde inmiddels over 70 werken, waaronder synthesizer- en filmmuziek, koorwerken, kamermuziek, concerten en een opera (The History Of The Devil, in 2001 bekroond met de 2de prijs op het Dimitri Mitropoulos Concours in Athene). Sinds 2007 is hij lid van de Stichting Limburgse Componisten; in oktober van datzelfde jaar ontving hij de "Bremen Aanmoedigingsprijs" voor jong Limburgs talent, resulterend in een CD met 9 eigen composities, uitgevoerd door het Simurg Ensemble. De tweede CD van het Simurg Ensemble, Absences, verscheen november 2011.

info, partituren en downloads: <http://www.robert-weirauch.com>

TON VERHIEL, saxofoon

studeerde saxofoon en AMV aan het Maastrichts Conservatorium. Begon al op jonge leeftijd met het zelf schrijven van muziek (vooral dansmuziekjes en werk voor popband). Inmiddels is er een omvangrijk oeuvre ontstaan, waarin als accenten kamermuziek (al dan niet met saxofoon), kinderliedjes en muziek voor blaasorkesten te bespeuren zijn. Met name de composities voor saxofoon en de werken voor blaasorkest mogen zich in een mondiale belangstelling verheugen.

Naast het componeren is hij veelvuldig actief geweest als concerterend saxofonist, waarbij werken van Limburgse bodem een speciale plek innamen. Van een groot aantal werken voor saxofoon en orgel, saxofoon en accordeon en saxofoon en harp verzorgde hij de Nederlandse première.

Info: www.tonverhiel.nl

DE LIEDEREN

1. J.M. Suijkerbuijk – uit: “Drei Rilke-lieder, op. 127”

2014 – tekst: Rainer Maria Rilke (1875-1926)

Klarijn Verkaart – mezzo sopraan, Arno Dieteren – piano

a. Alle, welche dich suchen

*Alle, welche dich suchen, versuchen dich.
Und die, so dich finden, binden dich
an Bild und Gebärde.*

*Ich aber will dich begreifen
wie dich die Erde begreift;
mit meinem Reifen
reift
dein Reich.*

*Ich will von dir keine Eitelkeit,
die dich beweist.*

*Ich weiß, dass die Zeit
anders heißt
als du.*

*Tu mir kein Wunder zulieb.
Gieb deinen Gesetzen recht,
die von Geschlecht zu Geschlecht
sichtbarer sind.*

b. Ach, nicht getrennt sein

*Ach, nicht getrennt sein,
nicht durch so wenig Wandung
vom Sternen-Maß.
Innres, was ists?*

*Wenn nicht gesteigerter Himmel,
durchworfen mit Vögeln und tief
von Winden der Heimkehr.*

Toelichting door de componist:

Deze kleine cyclus van drie liederen op teksten van R.M. Rilke houdt zich bezig met de relatie van de ik-figuur tot zijn belevingswereld: achtereenvolgens zijn relatie tot het Godsbeeld, zijn relatie tot de ideale (en dus imaginaire) geliefde (het niet op deze cd opgenomen lied “*Du, der ich’s nicht sage*”) en tenslotte zijn verlangen naar innerlijke vrijheid.

2. Jos Smeets – Das Leben ist ein Traum

2014 – tekst: Johann Wilhelm Ludwig Gleim (1719-1803)

Klarijn Verkaart – mezzo sopraan

*Das Leben ist ein Traum! Wir schlüpfen in die Welt und schweben
mit trunknem Sinn, erwachet kaum nach ihrem Wahn und ihrem
Schaum. Bis wir nicht mehr an Erde kleben! Und dann, was ist's?
Was ist das Leben? Das Leben, das Leben ist ein Traum.*

*Das Leben ist ein Traum! Wir lieben uns' re Herzen schlagen und
Herz mit Herz, vereinet kaum, wird Lieb und Scherz ein Leerer
Schaum, ist hingeschwunden, weggetragen. Was ist das Leben?
Hör ich fragen. Das Leben ist ein Traum.*

*Wir denken, zweifeln, werden weise. Wir teilen ein in Ort und
Raum, in Licht und Schein, in Kraut und Baum. Sind Euler und
gewinnen Preise; Doch noch im Grabe sagen Weise:
Das Leben ist ein Traum.*

Johann Wilhelm Ludwig Gleim

Toelichting door de componist:

"Het leven is een droom." Dit is geen nieuwe of originele gedachte. Edgar Allan Poe schijft ook: "Is *all* that we see or seem but a dream within a dream?"

Of hij dit baseert op eigen ervaring weet ik niet. Feit is dat veel spirituele meesters in diverse tradities hetzelfde zeggen. Waar speelt "ons leven" zich voornamelijk af? Wat is er daadwerkelijk *hier* en *nu*? Wat is een probleem en wie ervaart dit? Welke entiteit noemt zich "ik" en dan weer "jij" in ons hoofd? Wat doet ons psychologisch denken anders dan (ver)oordelen, herinneren en anticiperen, conceptualiseren en daardoor ... angst en lijden creëren?

"You are not experiencing suffering, but you're suffering your experiencing" Wie of wat zijn we hieraan voorbij, buiten de droom?

3. Ricarda Schumann – Nicht viel zu sagen

2008 – tekst: Ricarda Schumann

Klarijn Verkaart – mezzo sopraan, Arno Dieteren – piano

Ich weiß, ich hab' nicht viel zu sagen. Ich weiß, ich hab' nicht viel zu sagen, du stehst vor mir und.... Ich, ich weiß, ich, ich weiß nicht, ich weiß, ich weiß, ich hab' nicht viel zu sagen, du stehst vor mir und schaust mich an.

Ich, ich weiß, ich ich weiß nicht, was weiß ich? Was weißt du? Was weißt du von mir? Ich weiß, ich hab' nicht viel zu sagen, ich steh' vor dir und schau dich an.

Denk an mich, denk an mich, wenn ich fort bin. Denk an mich, an mich an mich, denk, denk an mich, wenn ich fort bin.

Toelichting door de componist:

Je ontmoet iemand, die je lang niet meer hebt gezien. Je bent verheugd hem of haar te zien en je zou dat graag willen laten merken. Doch, op de een of andere manier kom je niet op de juiste woorden. “Hoe gaat het met je?” - “Goed” Je denkt na over wat je nog zou kunnen zeggen, hoe je de ander kunt laten zien dat je in zijn persoon geïnteresseerd bent; je wil wat interessants over jezelf vertellen, maar het gesprek wil niet op gang komen.

Deze situatie, die iedereen wel eens meemaakt, heb ik in dit lied muzikaal willen uitbeelden.

4. Margriet Ehlen – Firefly, my little sister voor fluitsolo

Helen Hendriks – dwarsfluit

Een zomernacht in de Amerikaanse Mid-West. Klamme hitte, hoge luchtvochtigheid. Krekels gaan tekeer. Raccoons besluipen de vuilnisbakken. Vuurvliegjes verzamelen zich tot een zwerm van lichtjes, die aan en uit gaan. Nabijheid, liefde, en naderende dood.

5. Margriet Ehlen – Drie kleine Liederen voor sopraan en fluit

1990 - tekst: Hadewych Laugs (*1945)

Klarijn Verkaart – mezzo sopraan, Helen Hendriks – dwarsfluit

a. Regen

*regen begroet je
kleine vogel
met kromme vleugels
rood van bloed*

b. Jij

*jij was nooit
jij bent nu
jij bent niet meer
jij*

c. Kus

*kus de sterren op de stenen
zij zijn gevallen
voor jou mijn liefste
kus hen kus hen
ze zijn van mij
ik strooide ze gisteren
opdat je ze zou vinden
vandaag*

Toelichting van de componist:

Deze liederen zijn wat ze zijn, zo klein als mogelijk. Ze ademen de sfeer van zon, lucht, zand en water, en de vrijheid van het Spaanse strand waar ze zijn gekomponeed.

6. Arno Dieteren – Avant le Signe

2014 – tekst: Geert Setola

Rob Meijers – countertenor

*Vóór het teken, vóór de klank
vóór de sacrosante Zero,
vóór het Sartrianse nihil,
was er slechts een zwart vermoeden
van het Niets in staat van Wording*

*En daar verschijnt ineens
de Nietigheid van een stipje wit.
Dan twee, als een nog vormeloze liefde.
Daarna een groeiende stippeling
als van een ster, versnipperd.*

*De vlakheid van een diepe put
- als van Anish Kapoor zijn zwart -,
brengt de Verlichte Dictionaire
woorden voort en klanken
om de Eerste Dag een naam te geven.*

*Ziehier de ruimte, ziedaar de Tijd,
het Afstoten en Aantrekken
veroorzaakt voor de Eerste Keer
het Groot Surplace van de Beweging.*

Het orgelpunt echter, is het Ik.

Toelichting van de componist:

Hoe en wanneer is alles begonnen? Of beter: Wat was er voor er 'iets' was? Ontstond iets en alles pas op het ogenblik dat er een woord voor werd bedacht en een klank om het woord mee uit te spreken? Hoe dan ook, we noemen het de eerste dag en scheppen daarmee meteen ook Tijd en Ruimte. In dit lied wordt deze evolutionaire beweging verwoord en verklankt. Om uiteindelijk gehoord te worden door eenieders exclusieve 'Ik'.

7. Ton Verhiel – Twee liederen

2012 – tekst: Paul van Ostaijen (1896-1928)

Rob Meijers – countertenor, Robert Weirauch – piano

a. Archaische Pastorale

Ter kerk ging

de kleine jonkvrouw

in haar linkerhand draagt zij

voor de kleinsten suiker en zoethout

in haar rechter haar hart

roza suikergoed

voor Onze Lieve Vrouw

en heel wit

kaarswit

zo is zij

simpele zang

in haar oranje franjeskleed

het blauwe lint is blauw toch

Blauw

b. Marc groet 's morgens de Dingen

*Dag ventje met de fiets op de vaas met de bloem
ploem ploem*

*dag stoel naast de tafel
dag brood op de tafel
dag visserke-vis met de pijp*

en

*dag visserke-vis met de pet
pet en pijp
van het visserke-vis
goeiendag*

*Daa-ag vis
dag lieve vis
dag klein visselijm mijn*

Toelichting van de componist:

De gedichten van Paul van Ostaijen maken op mij altijd een speelse, kleurrijke indruk, te vergelijken met naïeve schilder-kunst. Deze twee korte liederen passen in stijl en karakter uitstekend bij het timbre van de countertenor. Ze werden gecomponeerd naar aanleiding van de uitvoering van “De ijzeren maagd van Maastricht” van Margriet Ehlen voor countertenor en C -tenorsaxofoon en zijn opgedragen aan Rob Meijers.

8. Robert Weirauch – Sonate voor piano solo

Robert Weirauch – piano

Toelichting van de componist:

Deze "micro-sonate" vormde mijn bijdrage aan de verzamel-CD "100 jaar GeNeCo". Alle aangesloten componisten mochten een muziekstuk of -fragment van maximaal één minuut aanleveren. Ondanks deze beperking is het toch een driedelig werk geworden: Moderato (in sonatevorm) - Andante (nocturne) - Allegro (ostinato).

9. Ton Verhiel – Everly Brothers voor bariton, tenorsaxofoon en piano

2014 – tekst 1971: Jan Kal, (1946), uit: Fietsen op de Mont Ventoux, Amsterdam 1979

Marcel van Dieren – bariton, Ton Verhiel – tenorsaxofoon,
Robert Weirauch – piano

*Als vijftigers traden de Everly's
met hun op maat gesneden stem naar voren;
in '65 weer opnieuw te horen,
en met beloftes voor de seventies.*

*van Don en Phil, zingende 'tandartsboren',
twee cirkelzagen op je trommelvlies,
klinkt de muziek nog steeds zonder verlies
als Arbeidsvitaminen in je oren.*

*nu is het dat ik voor hun Greatest Hits
toch echt wel eventjes de oortjes spits,
die 'helmuifachtige' Everly Brothers.*

*Be-bop-A-Lu-la, (He's a) Bird Dog, Long Time Gone,
Like Strangers, Bye Bye Love, Rockin' Alone,
Poor Jenny, Rip It Up & Many Others.*

Amsterdam, 13 februari 1971

Toelichting van de componist:

Om de zo veel tijd blader ik weer eens door een aantal gedichtenbundels, genietend van invallen, woordspelingen en sfeer-tekeningen in woorden. Bij toeval ontdekte ik dit gedicht van Jan Kal en zag een mogelijkheid om voor de “Limburgse Liedcyclus” een persiflage op de hitsongs uit de vijftiger jaren te componeren waarbij een in de lichte muziek veel gebruikte (hier harmonisch vervormde) akkoordsequens het uitgangspunt is, de terts-parallelle niet ontbreken en de opbouw van het lied de structuur van veel populaire liedjes uit de vijftiger en zestiger jaren volgt. De soms ruige saxofoonpartij is geïntegreerd naar het voorbeeld van Louis Prima's “Buena sera, signorina”,

10. André Stolwijk – uit: To wait Eternity is short

5 songs for voice and piano, nrs. 2 en 3

1994 – tekst: Emily Dickinson (1830-1886)

Falco van Loon – tenor, Arno Dieteren – piano

nr. 2: I taste a liquor never brewed

*I taste a liquor never brewed -
From Tankards scooped in Pearl -
Not all the Vats upon the Rhine
Yield such an Alcohol!*

Inebriate of Air – am I

*And Debauchee of Dew –
Reeling – thro endless summer days –
From inns of Molten Blue –*

*When “Landlords” turn the drunken Bee
Out of the Foxglove’s door –
When Butterflies – renounce their “drams” –
I shall but drink the more!*

*Till Seraphs swing their snowy Hats –
And Saints – to windows run –
To see the little Tippler
Leaning against the – Sun –*

nr. 3: Two swimmers wrestled on the spar

*Two swimmers wrestled on the spar –
Until the morning sun –
When One – turned smiling to the land –
Oh God! The Other One!*

*The stray ships – passing –
Spied a face –
Upon the waters borne –
With eyes in death – still begging raised –
And hands – beseeching – thrown!*

Emily Dickinson

Toelichting van de componist:

Ik kwam met de gedichten van Emily Dickinson in aanraking, doordat Margreet van Belle in 1989 kort na onze kennismaking mij de tekst van het titelgedicht van deze liedcyclus toezond op een ansichtkaart. Wij trouwden in 1993. Ook in de andere gedichten kan ik een relatie met persoonlijke levensomstandigheden herkennen.

Emily Dickinson is ongetwijfeld de grootste Amerikaanse dichteres uit de 19de eeuw. Zij leidde door een onaangename nierziekte een teruggetrokken leven, waarin ze haar autoritaire vader Edward, thesaurier van de universiteit van Amherst (MA) verzorgde. Na haar dood werden in bundeltjes 1776 gedichten gevonden in de onderste lade van een kast op haar kamer. Ze blinken uit door ongebruikelijke taal in fascinerende beelden, eigenzinnige interpuncties met overigens heldere structuren. Ze zijn [en worden nog steeds] vele malen op muziek gezet, niet verwonderlijk: de inspiratie waait je uit de tekst tegemoet.

11. Arno Dieteren – Sonatine “Sounds and Colours”

klankspoor: Hans Kockelmans – intro: Frans Roovers

Arno Dieteren - piano

Toelichting van de componist:

Deze sonatine is een zoektocht naar de klankkleuren van een piano en de werking van boventonen door middel van verschillende speeltechnieken.

12. Wolfgang Güdden – Zungenbrecher

1. Blaukraut

2. Zwisch Fisch

1995 – tekst: traditional, bewerking: Wolfgang Güdden

Fenna Ograjensek- sopraan, Klarijn Verkaart – mezzo sopraan,
Falco van Loon – tenor, Marcel van Dieren – bariton

Toelichting van de componist:

„Blaukraut“ is deel 1 van de „Zungenbrecher“, 3 Duitse tongbrekers (deel 2: "Zwisch Fisch", deel 3: „Äbte") uit 1995. De tekst is van mij, maar ontleend aan de Duitse tongbreker „Blaukraut bleibt Blaukraut und Brautkleid bleibt Brautkleid“. Tongbrekers zijn al lang een hobby van mij geweest, dus heb ik voor mijn eerste vocale compositie „Fischers Fritz fischt frische Fische“ gekozen en dan nog twee andere.

13. Hans Meeuws – Kaddiesj

2014 – tekst: Paul van der Goor (1932-1983)

Marcel van Dieren, bariton – Arno Dieteren, piano

*zo hatter bie zien laeve nog besjreve
bring es mien vrungj kaddiesj höbbe gezag,
kaddiesj, kaddiesj, mien like nao Bethachajiem,
wo 't vlak bie de ingangspoort weurd neergelag.*

*Zo gebeurde; ich höb 't graaf gezeen,
de naam is door de raegen oetgesjlete,
de sjtein half weggezak,
't voel greun mós zeuk ziene waeg veurzichtig door de sjplete.*

*Mer God zij dank, dem kint nieks meer gebeure,
en es de ingele op de wölk goan sjtoan
en zich op hun trompète laote heure
is hae den eerste dae op waeg kint goan,
want 't leste oordeil is veur hem gilgoelhametiem:
trök noa Jerusalem.*

Toelichting van de componist:

In het oeuvre van Paul van der Goor (Roermonds dichter, 1932 - 1983) valt een zekere fascinatie op voor het jodendom, vooral m.b.t. de Holocaust.

Het gedicht KADDIESJ gaat over een jood die laat weten waar hij - als zijn tijd gekomen is - begraven wil worden. Na zijn dood wordt hij inderdaad op die plek begraven. Maar veiliger dan de trouw van zijn vrienden, veiliger ook dan zijn graf dat erodeert en scheef zakt door de regen en waar mos al door de spleten naar binnen kruipt, veiliger en nog meer geborgen zal straks zijn plek in het hemelse Jerusalem zijn. Als de engelen bij het Laatste Oordeel op hun

bazuinen blazen is hij de eerste die erheen mag gaan. Daar kan hem niets meer overkomen.

Hans Meeuws componeerde dit lied in 2014 speciaal voor het project Limburgse Lieder van de S.L.C. Omdat de poëzie van Paul van der Goor hem altijd heeft aangesproken heeft hij deze typerende tekst gekozen om op muziek te zetten.

14. Rob Peters – Ich nah mich, Herr, zu Dir

2013 – tekst: Angelus Silesius (1624-1677)

Falco van Loon – tenor, Helen Hendriks – dwarsfluit, Robert Weirauch – piano

Ich nah mich, Herr, zu dir als meinem Sonnenschein, der mich erleucht, erwärmt und macht lebendig sein.

Nahst du dich wiederum zu mir als deiner Erden, so wird mein Herze bald zum schönsten Frühling werden.

Toelichting van de componist:

Dit korte geestelijke lied is gebaseerd op een thema dat ik ook gebruikte in het middendeel van mijn Negende Orgelsonate. Het is als het ware een “Bruchstück” uit de sonate. De tekst beeldt de relatie tussen God en de mens uit als een wisselwerking tussen hemel en aarde, tussen zonneschijn en de mensenwereld, die door de zon wordt verwarmd en in de lente tot wasdom komt. Dit poëtische idee van opstijgen naar God en afdalen naar de mens heb ik geprobeerd in de muziek te vangen door de eenvoudige melodie in de eerste helft subtiel te laten stijgen, en in de tweede helft te laten dalen. De katharsis van het gedicht (“So wird mein Herze bald zum schönsten Frühling werden”) wordt benadrukt door een korte “coloratura” van de zangstem.

Angelus Silesius

Het lied is gebaseerd op een motief van vier noten in kruisvorm: g-bes-es-ges. In mijn Negende Orgelsonate (“Oster-Sonate”) staat dit thema symbool voor het lijden van Christus, maar ook in de tekst van dit lied kan men een verwijzing naar het Paasmysterie zien: zo is de laatste regel te interpreteren als berusting in de komende dood (het woord “bald” is hier betekenisvol) en de verwachting van de verrijzenis. Ook de verwijzing naar “Frühling” kan men zien als letterlijk de Paastijd of figuurlijk als het nieuw-ontwaken van de ziel. Zo beziën bieden Sonate en Lied twee verschillende uitwerkingen van hetzelfde poëtische gegeven. Het verschil is dat de Sonate bijna een uur in beslag neemt, terwijl het lied het idee in slechts 2-3 minuten samenvat.

15. John Slangen – Abschied

2011 – tekst: Rainer Maria Rilke (1875-1926)

Fenna Ograjensek – sopraan, Arno Dieteren – piano

*Die Vogelrufe fangen an zu röhmen.
Und sind im Recht.
Wir hören lange hin. (Wir hinter Masken, ach, und in Kostümen!)
Was rufen sie? ein wenig
Eigensinn, ein wenig Wehmut und sehr viel Versprechen,
das an der halbverschloss'nen Zukunft feilt.
Und zwischendurch in unserm Horchen
heilt das schöne Schweigen, das sie brechen*

*So lass uns Abschied nehmen wie zwei Sterne durch jenes
Übermass von Nacht getrennt das einne Nähe ist,
die sich an Ferne erprobt und an dem Fernsten sich erkennt.*

Rainer Maria Rilke

Toelichting van de componist:

“Abschied” werd geschreven voor Harrie van den Elsen bij zijn afscheid als directeur van het Conservatorium Maastricht in 2011. Met hem was de componist in een -op dat moment- bijna dertigjarige vriendschap verbonden. De tekst is samengevoegd uit twee fragmenten uit het nagelaten werk (1925 en 1926) van Rainer Maria Rilke. De eerste uitvoering was op 21 oktober 2011 met Axel Everaert (tenor) en de componist aan de piano.

16. Robert Weirauch – Die Irren

uit: Rilke-Lieder (2014) – tekst: Rainer Maria Rilke (1875-1926)

Fenna Ograjensek – sopraan, Robert Weirauch – marimba

*Und sie schweigen, weil die Scheidewände
weggenommen sind aus ihrem Sinn,
und die Stunden, da man sie verstände,
heben an und gehen hin.*

*Nächtens oft, wenn sie ans Fenster treten:
plötzlich ist es alles gut.
Ihre Hände liegen im Konkreten,
und das Herz ist hoch und könnte beten,
und die Augen schauen ausgeruht*

*auf den unverhofften, oftentstellten
Garten im beruhigten Geviert,
der im Widerschein der fremden Welten
weiterwächst und niemals sich verliert.*

Rainer Maria Rilke, zwischen dem 22.8. und 5.9.1907, Paris

Toelichting van de componist:

"Die Irren" is het tweede lied uit een 7-delige Rilke-cyclus voor sopraan en piano. Vanwege het fragiele en irreële karakter van de tekst dient dit lied bij voorkeur met marimba te worden uitgevoerd.

17. Henri Konsten – uit: Senna Hoy-cyclus: Ein Liebeslied

2000 – tekst: Else Lasker-Schüler (1869 – 1945)

Fenna Ograjensek – sopraan, Robert Weirauch - piano

Aus goldenem Odem erschufen uns Himmel.

O, wie wir uns lieben.

Vögel werden Knospen an den Ästen, und Rosen flattern auf.

Immer suche ich nach deinen Lippen hinter tausend Küssen.

Eine Nacht aus Gold, Sterne aus Nacht, niemand sieht uns.

Kommt das Licht mit dem Grün, schlummern wir;

Nur unsere Schultern spielen noch wie Falter.

Else Lasker-Schüler

Toelichting van de componist:

Johannes Holzmann (1882-1914) was een joods anarchist en een pionier (zelf was hij niet homoseksueel) in het streven naar gelijke rechten voor homoseksuelen. Onder de naam Senna Hoy (een omkering van zijn voornaam) publiceert hij een anarchistisch

Tijdschrift met de titel “Kampf”.

De anarchisten komen echter in een slecht daglicht te staan en in 1911 wordt Senna Hoy gearresteerd, waarna hij uiteindelijk in een Russisch kamp terecht komt. Zijn geliefde, Else Lasker-Schüler, reist in 1913 naar Rusland om hem vrij te krijgen, echter zonder resultaat. Senna Hoy overlijdt in 1914 aan de ontberingen van gevangenschap en een daar opgelopen tuberculose. De Senna Hoy-cyclus bestaat uit 9 liederen. “Ein Liebeslied” is nummer vijf uit deze cyclus.

Senna Hoy

Ontwerp en samenstelling: Stichting Limburgse Componisten 2015

Teksten: Margriet Ehlen, André Stolwijk, Ton Verhiel

All copyrights reserved: Stichting Limburgse Componisten 2014/2015